

III. PER LA VEGLIA PASQUALE

PRECONIO PASQUALE

Il cantore laico, che per necessità proclama il preconio, omette le parole *Quapropter astantes vos, fratres caríssimi* fino alla fine dell'introduzione, come pure il saluto *Dóminus vobíscum.*

Il preconio viene proposto in due forme: una lunga e una breve. Nella forma breve si omettono le parti con il tetragramma in rosso.

Exsúltet iam angé- li-ca turba cæ-ló-rum: exsúltent di-ví-na my-

sté-ri- a: et pro tanti Re-gis victó- ri- a tuba ínsu-net sa-

lu-tá- ris. Gáude- at et tellus tantis irra-di- á-ta fulgó-ribus:
 et, æ-térfni Re-gis splendó-re illustrá-ta, to-tí- us orbis se
 sénti- at ami-sísse ca-lígi- nem. Læ-té-tur et ma-ter Ecclé-si-
 a, tanti lúmi-nis adorná-ta fulgó-ribus: et magnis po-pu-ló-
 rum vó-cibus hæc aula re-súl- tet. [Quaprópter astántes vos,
 fratres ca-ríssimi, ad tam mi-ram hu-ius sancti lúmi-nis cla-
 ri-tá-tem, u-na me-cum, quæ-so, De - i omni-po- téntis mi-se-
 ri-córdi- am invo-cá- te. Ut, qui me non me- is mé-ri- tis
 intra Le-vi-tá-rum núme-rum digná-tus est aggre-gá-re, lúmi-nis
 su- i cla-ri-tá-tem infúndens, cé-re- i hu-ius laudem implé-re
 perfí-ci- at.]

[Dómi-nus vo-bíscum. R/. Et cum spí- ri- tu tu- o.]

Sursum corda. R/. Ha-bémus ad Dómi-num.

Grá-ti- as agámus Dómi-no De- o nostro. R/. Dignum et iustum est.

Ve-re dignum et iustum est, invi-sí-bi-lem De- um Patrem omni-

po- téntem Fi- li- úmque e-ius Uni-gé-ni- tum, Dómi-num nostrum

Ie-sum Christum, to-to cordis ac mentis af-féctu et vo-cis

mi-nisté- ri- o perso-ná-re. Qui pro nobis æ-térno Patri A-dæ

dé-bi- tum solvit, et vé-te-ris pi- á-cu-li cauti- ó-nem pi- o cru-

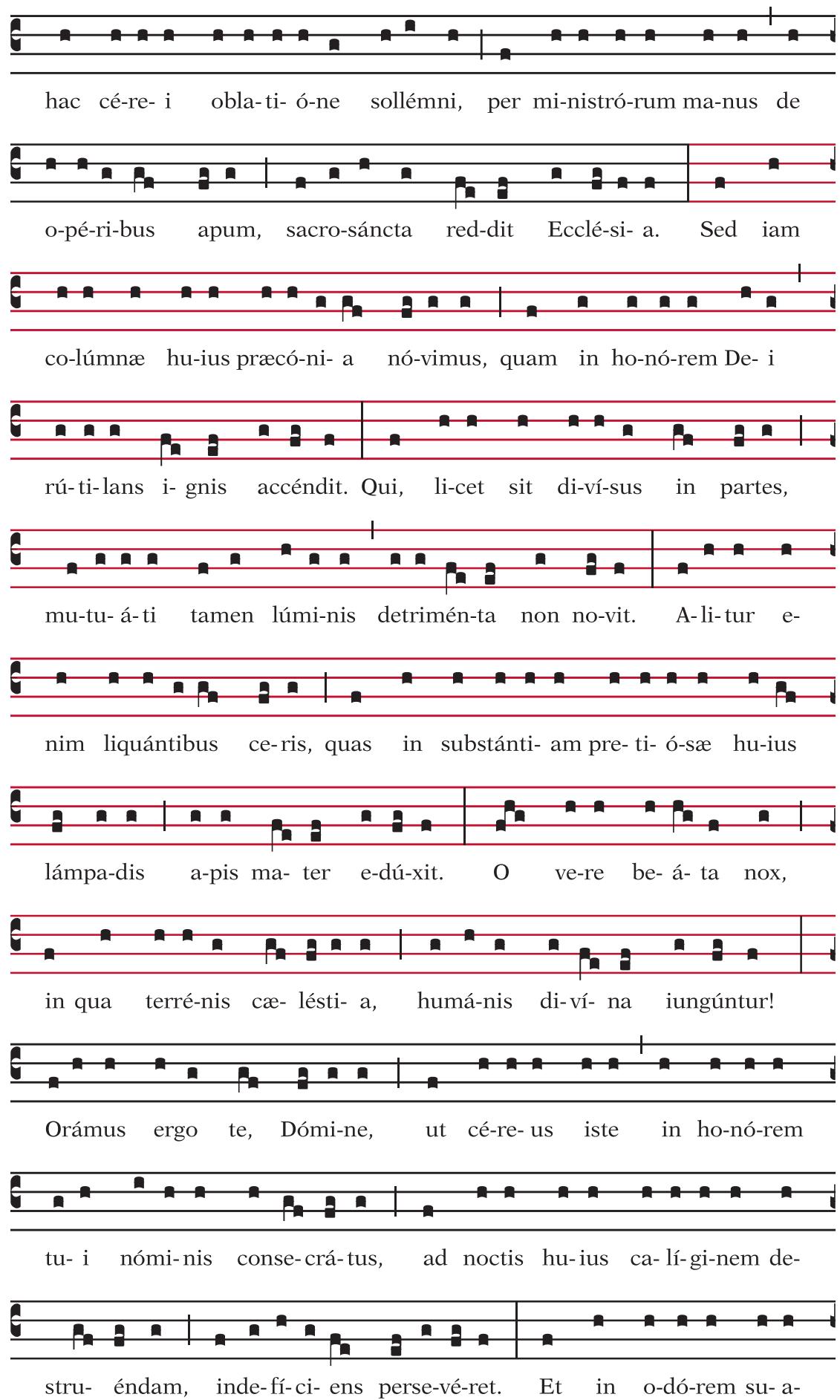
ó- re de-térsit. Hæc sunt e-nim festa paschá- li- a, in quibus

ve-rus ille Agnus oc-cí-di-tur, cu-ius sángui-ne postes fi-dé-

li- um consecrántur. Hæc nox est, in qua primum patres no-

stros, fí-li- os Isra- el e-dúctos de Æ-gýpto, Ma- re Rubrum
 sicco vestí-gi- o transí- re fe-císti. Hæc í-gi- tur nox est, quæ
 pecca- tó-rum té-nebras co-lúmnæ illumi-na- ti- ó- ne purgá-vit.
 Hæc nox est, quæ hó-di- e per u-ni-vérsu-m mundu-m in Christo
 cre- déntes, a ví- ti- is sáe-cu- li et ca- lí-gi-ne pecca-tó-
 rum segre- gá- tos, red- dit grá- ti- æ, só-ci- at sancti- tá- ti.
 Hæc nox est, in qua, destrúc-tis víncu- lis mortis, Christus ab
 ínfe- ris vic- tor ascéndit. Ni-hil e-nim no-bis nasci pró-fu- it,
 ni-si ré-dimi pro-fu- ísset. O mi-ra cir- ca nos tu- æ pi-
 e-tá- tis digná- ti- o! O inæstimábi- lis di-lécti- o ca-ri- tá- tis:
 ut servum re-díme- res, Fí-li- um tra-di- dísti! O certe ne-cessá-

ri- um A-dæ pec-cá-tum, quod Christi mor-te de-lé-tum est! O
 fe-lix culpa, quæ ta-lem ac tantum mé-ru- it habé-re Redemp-
 tó-rem! O ve-re be- á- ta nox, quæ so-la mé-ru- it sci-re
 tempus et ho-ram, in qua Christus ab ínfe-ris re-surré-xit!
 Hæc nox est, de qua scri-ptum est: Et nox sic-ut di- es illumi-
 nábi-tur: et nox illumi-ná-ti-o me- a in de-lí- ci- is me- is.
 Hu-ius í-gi-tur sancti-fi-cá-ti- o noctis fu- gat scé-le-ra, cul-
 pas la-vat: et reddit inno-cénti- am lapsis et mæ-stis læ-tí-
 ti- am. Fu- gat ó-di- a, concórdi- am pa-rat et cur-vat im-
 pé-ri- a. In hu-ius í-gi-tur noctis grá-ti- a, súsci-pe, sancte
 Pa-ter, laudis hu-ius sacri-fí-ci- um vesper- tínum, quod ti-bi in

 hac cé-re- i obla-ti- ó-ne sollémni, per mi-nistró-rum ma-nus de
 o-pé-ri-bus apum, sacro-sáncta red-dit Ecclé-si- a. Sed iam
 co-lúmnæ hu-ius præcó-ni- a nó-vimus, quam in ho-nó-rem De- i
 rú-ti-lans i- gnis accéndit. Qui, li-cet sit di-ví-sus in partes,
 mu-tu- á-ti tamen lúmi-nis detrimén-ta non no-vit. A-li-tur e-
 nim liquántibus ce-ris, quas in substánti- am pre- ti- ó-sæ hu-ius
 lámpa-dis a-pis ma- ter e-dú-xit. O ve-re be- á- ta nox,
 in qua terré-nis cæ- lésti- a, humá-nis di-ví- na iungúntur!
 Orámus ergo te, Dómi-ne, ut cé-re- us iste in ho-nó-rem
 tu- i nómi-nis conse-crá-tus, ad noctis hu-ius ca- lí-gi-nem de-
 stru- éndam, inde-fí-ci- ens perse-vé-ret. Et in o-dó-rem su- a-

vi-tá-tis accéptus, su-pérnis lumi-ná-ribus misce- á-tur. Flammas
 e-ius lú-ci-fer ma-tu-tí-nus invé-ni- at: Ille, inquam, lú-ci-fer,
 qui nescit oc-cá-sum: Christus Fí-li- us tu- us, qui, regréssus ab
 ínfe-ris, humá-no gé-ne-ri se-ré-nus il- lú-xit, et vi-vit et
 regnat in sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. Amen.